

אני שולח העתק שיחתו של זורבוגט לאחר שובו מלונדון. ידידינו ה. זק. "עיבוד"  
אותו כהובן.

מה שלום?

.ג.ג.ג.

לונדון, 2.6.37

עמלו -

את הדוח'ה הרצוי קיבלתי מהחבריים ב.ג.י. על ידי סירני שהביע הנה אחותו. מהכו אמי  
רואה שוויז לא שמע היטב את שיחתו. לא אמרתי שהדו"ה (של הוועדה המלכומית) גרווע  
מחלוקה, אמרתי שיחנן שיציע חלוקה או אפילה דבר מה גרווע מחלוקת. אולם עיקרו של  
הړיפור הם דברי זורבוגט. מקור "ידיוחיו" ברור.

אני כותב לוויז על הפניות שנבעו ב"ליינטש" ההוא. מי שהוא היום הראה לי מכתב  
סילבסקי שטע מפי זורבוגט כילו יש שפוצה שהטבלה שלחה מהארץ את ה"פוליסישנס"  
בנדי הגדדים: מצד העربים את המופת, מצד היהודים את ב.ג. ושרומון.  
האל. ה דו"ה לאמריקה על כספי ל.ד.ב.

.ג.ג.ג.

לונדון, 3.6.37

בן-אבני היקר -

בדעת רב נחבר לי באיחור זמן שאני סעתי ביום אחד. ביום ג' הייתה משוש מה בטוח  
שחתה נושא טהר, קלומר ביום ד', ולתחזוני הרוב שפעה ביום ג' בערב שאותו ורחל כבר  
נסעה. היה שפוך אגלי מכתב הארץ על המזב שלא רציתי לשלהו לבני הרואות אותו לך -  
והנה יוצאת דבר שלא ראוי יותר ואפילה לא נפרדתי מטך. חממתי לטסוח לך הדאגות המרות  
המדרייכות את מנוחתי ביחוד בימים האחרונים.

כידוע לך היו לחיים שתי פגישות עם הפרופסדור, אולם איןני בטוח אם מה שמספר לנו חיים  
קיים פסיו של הפרופסדור. - או זו היא התרששות פובייה קסידית בלבד. לפני דברי חיים הבשיה

הפרופ' שהחחום שלנו יכלול את חיפה ויפו, כל הגליל הعلיוון והחחון משפט חיים ועוד הירדן ומhalbנון עד דרום העמק. על חוף הים יshan' גבולנו עד העיר הנכנית מב'DEL שלטני זהה, ורוחב החחום יהיה עד אלעוט הרוי שומרון ויהודה. שחום היהודי יshan' אוריידור (בריסי או אינגרנדיזונלי) לירושלים. שטח זה כולל לפעלה מחמאת מיליון דונם, ועליו יושבים לפעלה טרבע מאות אלפי ערבים.

אולם יש לי סקוט מכוונים א) על חיפה, ב) על יפו, ג) על הקוריידור, ד) על הגליל וצ'ו, ה) על סידת הרוחב של חוף הים. וחיבור מלין שוגן אליבא באלה שבו נוכנים לקבל את השם הנ"ל - יש הבדל גדול, חיוני, מכריע עם חיפה נכללה או לא, ואם הגבול המזרחי הוא בצלעות ההרים או ממערב לטול כרם וקלקיליה.

דבר שני מזאייג פאוד - ושוב מביי ידיעת ברורה - הוא רעיון קומת מעבר טהור טהור עד חמץ שניים" - שנפלט טפיו של הפרופ'. אם לחוקה יש איזה יתרון הוא שהוא סוסר בידינו אה דבר העליה. אם הקמת המדינה היהודית ממש חמץ שניים אני חושש שבינתיים ישאר הכל בידי האדמיניסטרציה. מלבד קידוץ זכויותינו בכל שאר חלקי הארץ שיואבו לפועל פיר. העירוח על סכנה זו לחיים - אך לא ראייתי אצלו הבנת הסכנה העזה הכרוכה ב"תקומת מעבר".

אם אין גושים פיד עצמאיים בתוך מחומינו - מסומני אם נוכל לקבל איזו חכנית חלוקה صحיא. מביי שנוכל להעלות מיד שלשים ארבעים אלף חולזים, מביי שנוכל לארבן פיד בוח הגנה יהודי ברשותנו, מביי שנוכל לחנן פיד החישבות שיטית רחבה מידות - עלול כל העניין להפוך מזון דעתקים קשים ומסוכנים ביןינו ובין העברים, ביןינו לבין הנסלה ובינינו ובין פצמננו. הסכנה האחורה היא אולי הגדולה והמרה ביותר.

- - - - -

קובחי עכשו העתק מכח לויזמן. זה רק מבדיל צער על אי פגיעה אותך לפני הנסיעה.

אם רק תהיה אפשרות - אשוב לארץ לפני הקונגרס, כי הפעם נעמוד לפני שאלות חמורות, וכובכחות כאלה בקונגרס-cauter לא היו לנו אף פעם. זה יהיה קונגרס של מטבח ומרירות,

וזהו לכל הפחות לנו לא מהיה ברורה דרכנו וננו לא נהייה מלבדים יכול לקרו אסון  
נורא לתנועה הציונית.

שלום רב לך ולבנים שלך ובחוקה להתראות עוד בארץ בקרוב.

שלך, ד.ב.ג.

לונדון, 3.6.37

ורמהיים היקר -

רק לבני שלושה ימים הבאנו לי סייריני את הרפורט מ"הLONGEST" נ-12 למאי. שלוחתי העתק  
לקפלן בירושלים, ולידיעות וויז אמי רוזה לעמוד כאן על הסירוסים והסילופים  
שנסענו באותה מסיבת.

קודם כל אני רואה שוויז לא שמע היטב אם שיחתי הסילופונים אותו. לא אמרתי לו וויז  
שהרפורט של הוועדה יהיה גרוע חלקה. אמרתי לו שיכנע כי הוועדה תציג חלוקה או דבר  
בגרוע חלקה, כבון קיים העליה והבלות קשוה בגבע קרקע, כבון קביעה איזורי  
שהם אסור יהיה ליהודים להתיישב ולרכוש קרקע, בלבד חוק "יחידה מחייה" שהינה חל על  
כל הארץ. אולם אמרתי שעדין אין לנו כל ידיעה ברורה ובודאות מה יש ברפורט. ברור  
רק מהם רוזים להציג מחרון טוני, ואולי ביטול המנדט.

על עניין זה אני כותב לו וויז עצמו. אולם העיקר עלי לעמוד על דברי ורבורג. איידי  
יודע מאיין לך ורבורג אם הידיעה על דברי במעשה ההסתדרות. כמובן שלא אמרתי את  
הדברים שורבורה שספרי צאילו "אם פיר קאנין האבען 130000 באוואנטע מעניד  
פארץ שוץ פון א"י". הימתי מאושר אילו היה לנו דבר זה - אבל לגערוי אין הדבר כן.  
אמרתי שיש בישוב 90,000 גברים בני 20-40, וזהו כוח והוא חייב להתגבר, צבו כוח  
שיכול לעמוד בפני כל התפעה אם חנתן לו האפשרות של התגובה. אם זהו חטא, כ"חטא"  
של שרhook בדבריו על אומה "יהודית" הריני מקבל על עצמו חטא זה במצפון נקי, ואיידי  
יודע למה היהם אריכים למד עלי זכות. ככלם באמת סבור ורבורג שאין אנו דקוקים  
להבנה עצמית, או שאין לנו רשות להתגובה? אני מכבד וਮוקיר את רגשו היהודי של